

САФСАТАҲОИ ҲИКМАТЁР

Таҳаввулоти ахире, ки дар Афғонистон ба миён омад, ҷомеаи ҷаҳониरो ба ташвиш овардааст. Аз як тараф, ин рӯйдод ба гунае ғайриҷашмдошт ба вуқӯ пайваст ва, аз тарафи дигар, андешаҳои гуногунро дар мавриди ояндаи Афғонистон, ақаллиятҳои миллӣ ва умуман, ба чи анҷом ёфтани кори як мушт авбоши ба сари давлат омада эҷод кардааст. Бо он ки ғасбкориҳои толибон ба мураккаб шудани вазъ дар кишвар ва минтақа боис гашта бошад ҳам, вале ба истиснои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ҳеҷ нафаре аз сарварони кишварҳои минтақа ва ҳатто кишварҳои абарқудрат мавқеи худро дар ростии сари қудрат омадани ҳаракати Толибон ошкору возеҳ баён наменамоянд ва ҳамон сиёсати духӯраи худро, ки дар баробари шинохти терроризм доранд, дар мавриди ин ҳаракати террористӣ ба кор мебаранд.

Шояд ҳамин муносибати духӯраи шахсони аввали кишварҳои абарқудрат бошад, ки бархе аз сиёсатмадорон аз ташкилоти террористии Ҳаракати Толибон қаҳрамонтарошӣ намуда, онҳоро ҳамчун таъмингари оромишу осоиш дар қаламрави Афғонистон ба қалам медиҳанд. Аз ҷумла Гулбиддин Ҳикматёр бо тавсифҳои сохтаву андешаҳои по дар ҳавои худ дар мавриди ин ҳаракати террористӣ ба сафсатагӯе табдил гаштааст. Суханони ин ба ном сиёсатмадор ба хотири кас гуфтаҳои бемореро ба хотир меорад, ки аз таъсири тасбу таб ба ҳарзагӯӣ мебарояду боз шояд ба гуфтаҳои худ бовар кунад.

Муносибати ин ташкилоти террористиро ба кишрҳои гуногуни ҷомеа, аз ҷумла ба духтарону занон Ҳикматёр ба гунае тавсиф намудааст, ки гӯиё чеҳраи манфури ин ҳаракати террористиро касе намешинохта бошад ва ё баъди бист соли дар кӯҳу дара гаштану ба ҷуз террору куштор дигар коре накардан маданият омӯхтаву одам гаштаанд.

Аҷиб аст, ки шахвандони Афғонистон аз дасти зулму ситам ва бедодиҳои Ташкилоти террористии ҳаракати Толибон (ТТҲТ) ба ҷон омадаву маргро дар зеру боли ҳавопаймо аз рӯбарӯ шудан ба онҳо авлотар мешуморанд, вале як «сиёсатмадор», ки бе шак аз ҷузъитарин бедодгарии ТТҲТ ба хубӣ огаҳӣ дорад, ҳама бесарусомониҳои ин ҳаракатро нодида мегираду онҳоро таъмингари оромишу осудагии кишвар мешуморад.

Аҷиб ин аст, димломатҳои баландпояи Россия, аз қабилӣ вазири хориҷии кишвар С.Лавров ва намояндаи расмии ВКХ ФР М.В.Захарова аз вазъи мураккабу печида ва ноорому пуртаниши Афғонистон, ки бо расидани қадами шуми толибон ба Кобул эҷод шудааст, нигаронӣ менамоянду худро ба сад дару девор мезананд, то раҳи бераҳмӣ ва зулму ситами ин авбошонро нисбати ҷомеаи шахвандӣ пешгирӣ намоянд. Дар ҳоле ки Ҳикматёр аз омадани толибон табли шодӣ зада, онҳоро наҷотбахши миллат шарҳ додааст. Аз адолати иҷтимоӣ ва зӯру тавоне, ки Ҳикматёр ин ташкилоти террористиро тавсиф намудааст, касро ба ин андеша меорад, ки ин «сиёсатмадор» мисли бархе аз сарварони ин

кишвари чангада ба ТТХ Толибон фурӯхта шудааст ва ё аз дидани зулму ситам ва бедодиҳои онҳо аз гуфтани ҳақиқат метарсад.

Ташкилоти террористии Ҳаракати Толибон ду даҳа пеш низ Афғонистонро ғасб карда буду ба шаҳрвандони он ғуломвор муносибат менамуд. Аз дасти онҳо на зан рӯз дошту на мард. Толиби имрӯз аз толиби бист сол пеш ҳеҷ фарқе надорад. Ҳарчанд имрӯз дар гуфтор эҳтиёткор гаштаву худро дипломату сиёсатмадор нишон диҳанд ҳам, вале нақшаву ният ва кирдорашон аз бист сол пеш тафовуте надорад. Ба кавли шоир:

Ба ҳар ранге, ки хоҳӣ, чома мепӯш,

Ман аз тарзи хиромат мешиносам.

Яъне, имрӯз ТТХТ гурге дар либоси гӯсфанд аст, ки бо ёфтани фурсати муносиб ба пора кардани рама сар мекунад.

Имрӯз ғасби Афғонистон аз ҷониби ТТХТ ба гунаи бист сол пеш аст. Ҳамон гуна ки бист сол пеш бо кумаки кишварҳои манфиатҷӯву созмонҳои фитнагар сари қудрат омаданд аз ҷониби мардум қабул наёфтанд ва баъд аз муддате дасташон кӯтоҳ карда шуду ба кӯҳу дара ронда шуданд, имрӯз низ сари қудрат омаданд ва аз ҷониби ҷомеа қабул наёфта истодаанд. Ҳамин аст, ки мардуми афғон, сарфи назар миллияту диният, умед ба талошҳои муваффақонаи Аҳмад Масъуд бастаанд.

ТТХТ ҳеҷ вақт дар андешаи давлатсозиву ваҳдати милли набуд ва нест, чун ғояи асосии онҳо дар зерӣ пардаи Ислоҳ қатлу ғорат ва даҳшатафканиву зулму ситам ва бо ин ба даст овардани пули бе дарди миён аст. Ҳамин аст, ки то ҳол ТТХТ чигунагии ҳукумат ва низоми ҳукми худро мушаххас накардааст. Ғасби Ҳукумат аз ҷониби ТТХТ марҳилаи нави ташаннуҷҳо дар Афғонистон мебошад. Агар дар гузашта байни ҳукуматдорон ва ТТХТ ё дигар гурӯҳу ташкилотҳои террористии дар ин кишвар мавҷудбуда задухӯрдҳо ба гунае дар пояи ақидаҳои сурат мегирифт, пас, аз бефаросатӣ ва ваъдаҳилофии ТТХТ дар ин Афғонистон дур нест, ки чанги қавмӣ/байни миллатҳои сукунаткунанда дар он эҷод шавад. Дур нест, ки ТТХТ ба сафоратхонаҳо ҳуҷум намоянду ба ғаниматгирӣ пардозанд. Зеро шиори ин ташкилот ҳамеша қатлу қуштор ва ба даст овардани ғаниматҳои муфт будааст.

Исоев Б.
таҳлилгар